

Cuvântul lui Dumnezeu din duminica pildei vameşului şi a fariseului

În zi de duminică să se așeze în carte zi de veghe și de cuvânt de veghe, căci viața Mea trebuie să stea de veghe în om dacă omul o îmbrățișează pe ea de viață a lui.

Sunt Domnul Mântuitorul, Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot, și-Mi face Tatăl trimitere ca să Mă așez în carte cuvânt și să-i învăț viața mântuitoare pe toți cei care caută cu Mine să petreacă pe pământ, cu Mine, și nu cu lumea și cu faptele ei, cu Mine, și nu cu duhul lui satana, care omoară veghea omului, veghea sufletului, căci satana nu se teme de numele de creștin, ci de trăirea Mea în creștin se teme el. O, să-Mi dea voie creștinul să stau la cârmă vieții lui și să nu stea el la cârmă dacă e creștin, că e primejdie să n-aibă creștinul umilință mereu și în toate mereu. Și cum ar putea să aibă creștinul umilință dacă nu are un cârmaci peste el?

Trebuie rumegat bine tot cuvântul lui Dumnezeu. Numai cel ce trăiește fără umilință în el, numai acela nu caută în cuvântul Meu bogăția vieții lui. Am avut grijă și acum două mii de ani să pun învățătură peste cei de atunci cu Mine călători spre Tatăl și spre țara cea de sus a celor ce iubesc viața cu Dumnezeu pe pământ. Am și acum, la sfârșit de timp, am și acum grijă, o, și încă multă grijă am să se ducă peste pământ graiul gurii Mele, hrană din gura Mea peste cei ce se hrănesc cu Dumnezeu.

Grăim în ziua aceasta despre păcatul fățarniciei. Acest păcat, nedespărțit de tot omul, este săvârșit de om din pricina necunoștinței omului, și pierde mulțime de oameni binele ceresc din pricina acestui păcat.

O, pace ție, popor al cuvântului Meu cel de azi peste pământ! Lucrăm duhul învățaturii sfinte și-l punem înaintea fiilor oamenilor, deprinși ei mult cu despărțirea lor de Dumnezeu prin păcatul fățarniciei înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor. O, mai întâi trebuie să se vindece de acest păcat cel ce aude cuvântul Meu care-l cheamă pe om de la moarte la viață în zilele aceaste de mântuire când Eu vin pe pământ cuvânt ca să Mă audă cei de pe pământ că vin și că Mă fac peste pământ cuvânt și ca să aleagă ei între Mine și ei, căci fiii oamenilor nu au de tată pe Dumnezeu dacă nu sunt născuți din nou, de sus, naștere de sus prin cuvântul Meu, care naște pe Dumnezeu în inima omului.

O, ce este păcatul fățarniciei? Este lipsa umilinței din om și dintre om și om apoi. Duhul trufiei are nevoie de acest păcat ca să se arate cu lucrarea lui și să hrănească acest duh. Păcatul fățarniciei este slujitorul multor păcate și mai cu seamă păcatului minciunii, iar cei trufași se dovedesc a fi trufași prin păcatul minciunii și al ascunderii, pe care simt să-l facă, și cad sub el mulțime de suflete cuprinse de nepăsare de Dumnezeu prin acest păcat.

Mai întâi trebuie să se vindece de păcatul fățarniciei cel ce aude din gura Mea cuvântul care cheamă omul la Dumnezeu pentru mântuire. *«Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele și întoarce apoi fața Ta de la păcatele mele și șterge fărădelegile mele toate și-mi dă bucuria mântuirii Tale, Doamne, și cu duh stăpânitor mă întărește Tu»*. Așa trebuie să învețe să ceară de la Mine cel ce vine la Mine, și ca să nu Mă mai părăsească apoi, căci Eu am spus că pe cel ce vine la Mine nu-l voi scoate afară, dar dacă el Mă părăsește nu-l țin să stea.

O, păcatul fățarniciei, locuitor în inima și în fapta creștinului, Mi-a tăiat din picioare atâția creștini în tot timpul cuvântului Meu cel de azi peste pământ. Am venit cuvânt pe pământ în anul 1955 prin glasul de trâmbiță, așa cum scrie în Scripturi să lucrez, și am lucrat să-Mi zidesc un popor care să fie numai al Meu și să nu mai fie al lui creștinul, ca să am și acum ucenici așa cum am avut acum două mii de ani puțini ucenici față de multa Mea durere în mijlocul lui Israel cel plin de duhul fățarniciei față în față cu Fiul lui Dumnezeu, neprimat de ei din pricina trufiei lor, păcat pentru care s-au folosit atât de mult de păcatul fățarniciei.

O, popor rămas al Meu în urma multului Meu lucru și cuvânt pe vatra neamului român, o, fiilor, am pierdut aproape tot rodul pentru care am trudit și am căutat să lucrez mult încă de la începutul cel din anul 1955. A fost împărțit creștinul între Mine și el, căci nu poate omul crede că nu se poate sluji la doi stăpâni, că nu poate pentru Dumnezeu împărțit în două. O, măcar inima curată să și-o fi păstrat cel ce dădea să vină și să fie al Meu, dar n-a putut nici aceasta, căci aluatul fariseilor dădea rod numaidecât între frate și frate și cădea de la Dumnezeu cel ce dădea să vină și să poată și să-I dea Domnului viața sa.

Iată, vine acum pregătirea cea pentru începutul postului cel aspru cu trupul creștinului și trebuie învățatură pentru post, căci trebuie postit de păcatul fățarniciei mai întâi și de păcatul doririi de sine apoi, iar după aceea pocăință multă, și numai așa să se lucreze vremea postului cel pentru amintirea și trăirea patimilor Mele când Eu am fost să-Mi las trupul pe cruce răstignit și să plătesc așa în locul omului rățacirea lui de Tatăl Dumnezeu. Pomenim așadar pilda vameșului și a fariseului, pe care Eu am așezat-o acum două mii de ani în cartea Evangheliei Mele de atunci, și tot poporul cuvântului Meu să deschidă bine ochii pe cuvântul acestei Evanghelii și să-l rumege mult și să se întrebe mult și să se îndrepte mult, căci păcatul fățarniciei se bagă peste om când găsește în el lipsa duhului umilinței.

O, măi poporul Meu de peste tot, umilește-te înaintea omului cel asemenea ție pe calea ta cu Mine și umilește-te înaintea Mea și teme-te ca nu cumva să-L pierzi pe Domnul din pricina păcatului fățarniciei. O, teme-te de Dumnezeu pentru orice faptă rea și trage-ți îngerul lângă tine, căci este nevoie de multă izbăvire și mereu. *«Străjuie-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de El și îi va izbăvi pe ei»*, așa este scris, și iată ce face temerea de Dumnezeu, căci cu nepăsarea față de împlinirea cuvântului învățurii Mele nu poate creștinul să rămână al Meu, o, nu poate, că vine apoi păcatul invidiei, căci cel laș nu se bucură de propășirea celor ce iubesc pe Dumnezeu, și iată, păcat din păcat se naște în inima omului hrănit de sus cu atâta cuvânt de învățatură pentru el. Când vameșul se bătea în piept de durerea inimii pentru păcatele sale la ușa templului cu fața plecată de rușine și cerând milostivirea Domnului, fariseul se umplea de îngâmfare și a zis stând drept și rugându-se: *«Îți mulțumesc, Doamne, că nu sunt ca ceilalți oameni, hrăpăreț și nedrept și adulter, sau ca acest vameș, căci eu postesc două zile pe săptămână și dau zeciuială din toate ale mele»*. O, dar n-a avut trecere ca și vameșul acest fariseu, căci cel ce se înalță pe sine va fi smerit, iar cel ce se smerește pe sine va fi înălțat, precum este scris.

Așez în mijlocul poporului Meu de azi învățatură pentru lucrarea inimii curate, inimă care-L are pe Dumnezeu în ea. Să ia de pe această masă de cuvânt toți cei ce vor să guste din plin această fericire dulce a celor curați cu inima, căci cei ce se fățarnicesc sunt cei ce-și ascund păcatele, iar cei curați cu inima își arată păcatele lor spre luminarea lor și spre ștergerea lor apoi prin pocăință, căci cei ce se smeresc au de câștigat plata celor curați cu inima din ei.

O, popor al cuvântului Meu cel învățător peste tine, o, stai aproape de Mine, fiule. Cu ascultarea și cu iubirea poți să îplinești tu aceasta. Aceste două lucrări au în ele umilința duhului în lucrarea omului, iar unde nu este umilința duhului, se vede aceasta și se vede bine și mult, se vede prin purtarea cea din afară a omului față în față cu semenii lui.

O, fiilor de peste tot ai acestui cuvânt, aveți grijă să nu vă pierdeți mântuirea, umilința duhului, fiilor. Fără ea este urât omul. Să nu dorească să fie iubit și dorit cel ce nu are duhul umilit și inimă curată ca a Mea. Să nu se dea mare cel ce este atât de mic din lipsa acestei lucrări: umilința duhului. Cel ce are prilejul, să învețe de aproape. Cei din poporul Meu care au prilejul să învețe de aproape și mereu lucrarea inimii curate și a umilinței de duh, aceia să învețe mult, și mereu să fie primitori, și apoi ascultători, iar cei ce învață de departe, aceia să învețe și mai mult, să poată și mai mult pentru aceste două lucrări, care omoară din om păcatul fățarniciei, păcat care hrănește trufia omului, păcat pentru care omul trebuie să spună multă minciună apoi, dar cine a câștigat cerul și pe Domnul cu așa lucrare de trufie, pentru care omul trebuie să nu spună adevărul lucrurilor?

O, nimeni să nu vadă cu ochii lui păcatul fratelui său, ci să ardă în focul rugăciunilor lui tot răul care-i încearcă pe frați, iar umilință pentru păcatele lui să aibă tot creștinul, căci este vrednic de umilință cel greșit și mult greșit, și tot o bucurie să simtă el de la duhul umilinței, și tot o iubire să se facă și s-o împartă pe ea fără părtinire, și se vor ierta lui păcatele lui. Amin.

O, omule, adu-ți mereu aminte că ești păcătos, și stai cu părere de rău înaintea Mea pentru păcatele tale, iar ochii tăi să nu se ridice să caute păcatele fratelui tău, căci tu ai nevoie de iertare pentru tine, ai nevoie de Dumnezeu, ca să vezi în lumină pe frații tăi, căci Eu, Domnul, sunt Cel ce știu pe toți oamenii și fac Eu judecată sau nejudecată peste toți, că al Meu este aceasta.

O, fiilor, umiliți-vă pentru păcatele fraților voștri și puneți mână de la mână pentru iertarea tuturor, căci Adam a greșit în rai prin neascultare și prin ascundere apoi și s-a smuls din rai prin acestea, iar voi trebuie să nu greșiți așa, ci să vă umiliți în toate și pentru toate, fiilor, și mereu să lucrați voi această lucrare, lucrarea mântuirii voastre, măi fiilor. O, aveți grijă de voi să nu greșiți prin fățarnicie, aveți grijă să nu ajungeți la acest păcat, și ajutați-vă frățeste să vă curățiți de toate cele ce ies din acest păcat, care pândește pe fiecare om, și temeți-vă de Dumnezeu, fiilor, ca să poată străjui îngerul Domnului împrejurul vostru și să vă izbăvească de lucrul cel diavolesc, și dați-vă fiecare în mâna celor din jur pentru statura voastră și stați cu toții de mână cu cei întrebați de Mine pentru voi, căci nevegheați dacă stați, vă trebuie apoi fățarnicie, fiilor, și e păcat să ajungeți să folosiți aceasta.

O, nu ieșiți pe drum, măi fiilor! Pe unde nu este al Meu și al vostru nu ieșiți voi, cei ce nu vegheați pentru această împlinire. O, nu ieșiți nevegheați, vă rog cu durere aceasta, că Mă umplu de durere de la cei ce nu ascultă așa. Iubiți cu strășnicie însoțirea cea de la Mine cu voi și nu căutați pe întuneric, căci atunci când vreți să nu fiți văzuți și știuți, sunteți în întuneric, sunteți ne iubitori de frați și faceți deosebire între ei și voi, măi fiilor, și faceți de la voi aceasta. De peste tot adunați-vă în jurul acestei învățături și căutați să v-o însușiți cu sfințenie, căci inimii curate îi trebuie multe ca să fie ea curată și să vadă pe Dumnezeu. O, întrebați-vă de ce ați venit după Mine și răspundeți-vă, și răspundeți-Mi și Mie apoi. O, îmbrăcați-vă în Hristos și păziți peste voi această îmbrăcare, căci altfel nu vă cunoaște diavolul că sunteți ai Mei.

Fiilor, fiilor, nu umblați cu bani pe mână, nu vă îngăduiți aceasta, căci voi sunteți sub îngrijire și sub ascultare, măi fiilor. O, lipsiți-vă mai bine de toate, decât să puneți mâna pe bani. Iubiți sărăcia și puținul din toate, iată, iar vă spun aceasta. Dacă v-ar trebui ceva și nu aveți și nu avem, bucurați-vă și nu vă întristați, și nu uitați că Eu am fost sărac și n-am pus mâna pe bani în toată viața Mea de pe pământ. O, fiți asemenea Mie, fiilor, căci banul este diavol și vă dezbracă de frica de Dumnezeu și de duhul ascultării și al veghii de peste voi și al umilinței, fiilor, că are banul putere mult prea rea, mult prea mare împotriva copiilor lui Dumnezeu ca să-i dezbrace pe ei de Hristos, și uitați-vă la fața fiilor neascultării din acest popor și care au plecat de lângă Mine și de lângă voi și umblă cu banul și sunt conduși de acest vrăjmaș al cărării omului cu Dumnezeu, iar voi îndeletniciți-vă să fiți cu mâinile curate, fiilor, și liberi de păcat, căci cei ce n-au iubit să fie copii, aceia au plecat și-și conduc singuri pașii și doririle. Voi însă fiți cuminți, fiți ai Mei și curățiți-vă de voi înșivă prin viață săracă de cele de pe pământ, căci duhul fățarniciei este cu cei ce au doriri multe și iubiri păcătoase și multe dedesubturi pentru acestea apoi. O, câtă învățătură, câtă iubire vă împart, iar cel ce iubește sărăcia iubește învățătura, iubește pe Domnul în schimbul oricărei doriri, căci rar este omul care are de toate și să nu le iubească și să nu-i trebuiască pentru că-L iubește pe Domnul. O, deschideți cartea Mea cu voi și vedeți în ea învățătura cea mai de la început între Mine și voi și îndeletniciți-vă să puneți peste voi toată împlinirea cărții, ca să fiți învățați, să fiți creștini cu carte, fiilor, și să nu păcătuiți ca și cei fără de cunoștință. O, umiliți-vă unii pentru alții, dar pentru lucrarea dreptății a toate dați loc adevărului lucrurilor, căci altfel vă scrie satana că acoperiți sub văl păcatul și crește păcatul cel acoperit și face pui mulți apoi și iau ceilalți pildă rea, și trebuie apoi fățarnicie pentru aceasta. Voi însă învățați lucrarea inimii curate și curățirea greșalelor, și iubiți pe Domnul din toată in-

ima, ca să aveți inima curată și dată numai Lui și să-L vedeți pe Domnul, fiilor. Învățătura Mea de peste voi se duce ca fulgerul peste tot și prinde rod mult în cei ce-și doresc mântuirea, iar voi să Mă ajutați să vin și să pun povața vieții veșnice mereu peste voi, ca să fie aici Dumnezeu-Cuvântul, Care să-l învețe pe om calea, adevărul și viața cu Mine, fiilor. Amin.

Acum Eu, Domnul, vă mulțumesc pentru că sunteți poporul Meu. Fiți cu iubire ai Mei, fiilor! Fără iubirea Mea în voi nu-Mi puteți fi fii, nu-Mi puteți fi moștenitori fără să semănați cu Mine, cu patria Mea, care seamănă cu Mine prin toate ale ei pentru cei ce Mă iubesc cu adevărat și nu cu jumătatea, căci nu se poate sluji la doi stăpâni când e vorba să aibă omul parte cu Dumnezeu pe pământ și în cer. O, deschideți larg ferestrele, deschideți larg inimile voastre ca să se vadă înăuntru! Să Se vadă Domnul Stăpân în voi și să fiți voi de mare preț și să-Mi pot lucra cu voi avutul Meu, rod mult, cuvânt de mântuire peste mulți, căci vine vremea să rodească mult și tot mai mult cuvântul Meu de peste voi și se vor schimba mulți prin puterea cuvântului Meu și va aduce el multă ocrotire peste cei ce Mă vor afla și Mă vor iubi și se vor împlini în acest cuvânt.

O, dați-Mi inimile voastre mereu! De câte ori vă cer, deschideți-Mi larg, fiilor, iar aluatul fățarniciei, această boală rușinoasă să nu se pomenească la voi, ca să pot Eu în voi și cu voi și pentru voi și prin voi pe pământ, fiilor, Eu cu puterea Mea, cu fața Mea, cu iubirea Mea duioasă, cu slava Mea dumnezeiască, și să schimbăm la față tot ce este fără Dumnezeu pe pământ, și să fie apoi ca în cer pe pământ, ca în cer, și tot mai mult ca în cer să fie pe pământ, o, fiilor. Amin, amin, amin.

11/24 februarie 2013